

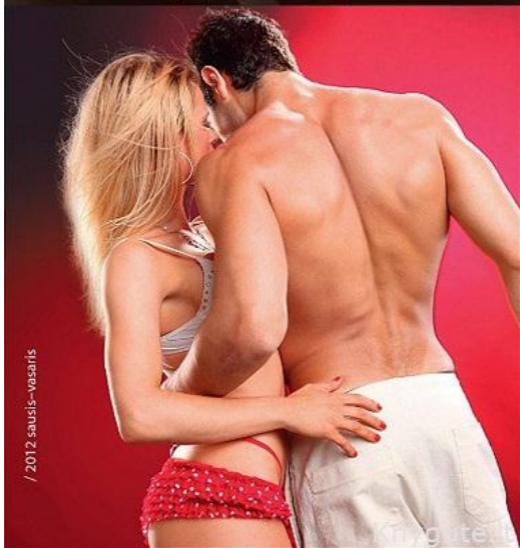
Svajonių
ROMANAI

Tango

NANCY WARREN

Svajonių savaitgalis

/ 2012 sausis–vasaris

Nancy Warren

SVAJONIŲ SAVAITGALIS

Romanas

Versta iš Nancy Warren, Private Relations, 2005
© Nancy Warren, 2005

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti.

Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar
mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

© Jurgita Sajevičienė, vertimas iš anglų kalbos,
2011

© Rima Milaševičienė, dizainas, 2010

© Dreamstime.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2012

© Knygute.lt, elektroninė versija 2013

Pirmas skyrius

Kitė Prestkot žingsniavo *Tylos* viešbučio vestibuliu lydima dviejų neatskiriamų savo palydovų – prie ausies prispausto telefono ir niekada nuo veido neišnykstančios šypsenos.

Ji – labiausiai kraują kaitinančio naujojo viešbučio Manhatane Viešųjų ryšių tarnybos vadovė. Didžiąją dalį laiko Kitė praleidžia kalbėdama telefonu, o tobula šypsena, regis, nedings ta net miegant. Nesvarbu, kas vyktų, šypsena jai – skydas, ginklas ir dūmų uždanga.

Vienas paskalų skyrelio redaktorius kartą ją pavadino *Kitė Prestkot – žmogus šypsenėlė, kurios it blusos teršia bene kiekvieną elektroninį laišką*. Kitė nė nemanė įsižeisti, tik pasijuokė ir ėmė kolekcionuoti daiktus su šypsenėlėmis.

– Gėlės vestibulyje galėtų būti ir šviežesnės, – pareiškė ji vienam Manhatano gėlininkui. Jai pakaktų prasitarti apie tai puse lūpų ir vargšas gėlininkas džiaugtųsi, jei įstengtų parduoti saulučių puokštelę kokiam ūkininkų turgelyje. Abu tai puikiai suprato.

Kitė reikalavo visus darbus atlikti tobulai.

Ambicijos, kūrybiškumas ir puikūs organizaciniai įgūdžiai – jei jau imiesi verslo, privalai būti apsiginklavęs visa triada.

Bardama gėlininką ji jau mąstė apie didžiulę reklaminę kampaniją, skirtą *RAJ juvelyrikos* atidarymui. Bus surengtas prestižinis, kerintis šou, dėl kurio Kitė nėrėsi iš kailio. Ji suruoš tokį pasirodymą, kad ateityje kompanija nesvarstydamą užsisakys visą *Tylos* viešbutį išskirtiniams vakarėliams.

Jos galvoje lyg kompiuterio ekrane viena po kitos keitėsi spalvingos skaidrės, kai netikėtai mintyse iškilo dramblio vaizdinys. Išties, ar gali būti geresnis būdas pristatyti puikiausius indiškus safyrus ir rubinus nei atvesti išdidžiai žingsniuojantį indišką dramblių su maharadža ir brangenybių skrynia ant nugaros. Ooo, tai būtų išties nepakartojama. Gal dar šilko palapinė, turgaus motyvai...

Vienintelė bėda, kur ji ras Manhatane dramblių? Ar bus dramblys išmokytas nedergti, o gal jai reikės pasirūpinti milžiniškomis sauskelnėmis?

Gyvenime ji vadovavosi principu – *svajok drąsiai*. Tiesa, kartais jos svajonės būdavo per drąsios. Tereikia prisiminti, kokias dekoracijas Amazonės tema sukūrė pristatydamą puikią

Pietų Afrikos kavą. Ant susirangusių medžių šakų tyliai šlamėjo žali lapai. Ji net pasiskolino kelias prijaukintas papūgas iš vienos gyvūnų parduotuvės ir patupdė jas ant tų medžių. Dar daugiau, tvenkinyje plūduriavo gyvi krokodilai. Skambėjo salsos muzika, svečiai gardžiavosi Pietų Afrikos virtuvės šedevrais, o ore sklandė kavos pupelių aromatas.

Iš kur ji galėjo žinoti, kad krokodilai pamėgins praryti papūgas, o šios, pasirodo, nemoka skraidyti; tada, žmonėms susispietus vienoje vietoje, neatlaikys pertvaros ir krokodilai prasmuks į sausakimšą šokių salę?

Vos tik ją užplūdo siaubingi prisiminimai, galvoje atsiradęs dramblio paveikslas pranyko. Dramblio reikia atsisakyti.

- Aš tik noriu atkreipti dėmesį, kad gėlės buvo ne tokios šviežios, kaip tikėjau, - Kitė tęsė ginčą su pasipūtusiu gėlininku.

- Jūs užsisakėte puošniųjų strelicijų ne sezono metu, tad ko galite tikėtis?

- Tikiuosi, kad jos bus šviežios ir atrodys nepriekaištingai. Juk už tai jums ir mokame.

Kitei nereikėjo nei šaukti, nei piktai kalbėti, o nuo veido nenyko šypsena, nors gėlininkas jos ir nematė. Ji buvo maloni. Visuomet būdavo

maloni ir draugiška, bet reikalaudavo tik paties geriausio. Taip pasiekdavo to, ko trokšta.

Eidama pro rudaplaukį durininką, kuris padėjo jaunai porai užsisakyti bilietus į spektaklį Brodvėje, Kitė draugiškai pamojavo. Iš pažiūros sumanus verslininkas skaitė *The Wall Street Journal*, o jo smarkiai jaunesnė kompanionė greitomis vartė vieną erotikos knygų iš Tylos bibliotekos. *Jų santykiai pasmerkti.*

Vienišas padavėjas blizgino taures *Erotikos* bare, netrukus čia sugūžės priešpiečiaujančiųjų minia.

Prasivėrė angliško stiklo durys, pro kurias įžengė moteris dirbtinio kailio paltu ir ant pirštų galų verčiančiais tipenti aukštakulniais batais. Paskui ją ėjo juoda uniforma vilkintis durininkas, nešinas *Louis Vuitton* lagaminais. Kitė sumojo, jog dirbtinio kailio paltas pasirinktas labiau dėl etinių motyvų nei dėl finansų stokos. Ji vangiai ėmė svarstyti, su kuo ši moteris ketina susitikti ir ar dėvi ką nors po šiuo paltu.

Tuo metu nuskambėjo nepatenkinto gėlininko atsakymas:

- Pažiūrėsiu, ką galima padaryti.
- Būtų gerai, kad pasirūpintumėte dar šian-

dien, – įprastai maloniai ištarė Kitė ir baigė pokalbį. Ji priėjo prie lifto ir nusileido į rūšį, kur buvo įsikūręs viešbučio šeimininkės – Paiper Devon – biuras. Iš savo lagaminėlio ji išžvejojo konkurso *Svajonių savaitgalis „Tylos“ viešbutyje* dalyvių sąrašą. Kai prasivėrė lifto durys, Kitė vos pastebimai susiraukė. *Svajonių savaitgalis* – jos mintis, jos kūdikis, tad keista, jog Paiper primygtinai norėjo dalyvauti. Ar tie nelemti krokodilai dar ilgai ją persekios?

Nusprendusi, kad niekas nepakiš jai kojos ir nepakenks viešbučio sėkmei, Kitė suprato, jog turi būti dėkinga už viešbučio savininkės pagalbą išrenkant nugalėtoją.

Ji pasisveikino su Andžela Portero, Paiper sekretore, ir ši mostelėjo jai užėti į Paiper kabinetą.

Ji smagiai įžengė vidun ir rado seną bičiulę ir dabartinę viršininkę įdėmiai žvelgiančią į vestibiulio eskizus. Paiper buvo graži lyg kokia kino žvaigždė ir tie, kurie jos nepažinojo, elgėsi su ja kaip su tuščiagalve kvailute. Kitė pažinojo ją jau labai seniai ir niekada nedarė šios klaidos. Paiper žiūrėjo į piešinius taip, kaip jauna motina žiūri į ką tik gimusį kūdikį.

– Vis dar negali patikėti, jog tau pasisekė? – švelniai prakalbo Kitė.

Paiper atsisuko ir nusijuokė.

- Žinai, vis dar nubundu naktimis galvodama, jog susapnavau beprotiškiausią sapną. Esą įkūriau erotikos viešbutį.

- Ką gi, aš pažįstu kelis žmones, kurie svajonja praleisti čia savaitgalį.

- Ak! - suspigo Paiper ir jos akys suliepsnojo.

- Ar jau turi dalyvių sąrašą?

Ji atrodė tokia susijaudinusi ir Kitė tuojau pat pamiršo nuogaštavimus dėl to, kad bosė visada žvelgs jai per petį. Ši moteris taip jaudinosi dėl reklaminės akcijos, kad norėjo nors šiuo tuo prie jos prisidėti.

- Taip. Atmečiau vulgarias fantazijas, nuo kurių tau pasidarytų bloga. Čia - likę pretendentai į svajonių savaitgalį mūsų viešbutyje. Keletas - vyrų ir moterų.

- Šaunu, - tarė Paiper ir nužingsniavo prie kreminės odos baldų, ant kurių tingiai gulėjo viešbučio katinas. Jai prisėdus, sofa įdubo ir katinas pramerkė vieną žalią mieguistą akį, o tada vėl užmerkė.

Kitė padėjo pluoštą popierių ant stalo.

Ji, be jokios abejonės, viską jau perskaitė ir turi savo nuomonę. Jei nepavyks įtikinti Paiper priimti jos nuomonę, tai pats laikas trauktis iš

viešųjų ryšių srities.

Paiper reikalavo, kad dalyviams būtų garantuotas anonimiškumas. Kitei tai atrodė kvaila, tačiau Paiper – perfekcionistė ir jos viršininė. Todėl visi pasakojimai pirmiausia pakliuvo į Paiper padėjėjos rankas, buvo sunumeruoti ir tik tada perduoti Kitei. Žinoma, Andžela pažymėjo dalyvio lytį, mat laimėtojo laukė partneris arba partnerė, kad savaitgalis būtų išties nepamirštamas.

Išrinkti partnerius – keblus reikalas. Ji specialiai pasirinko žodį *partneris* / *partnerė*, o ne *palydovas*. Visi jie buvo jauni, patrauklūs, įdomūs žmonės, mėgstantys Manhataną ir puikiai jį pažįstantys. Partneriai, kurių daugumą ji pažinojo, praleis nuostabų savaitgalį viešbutyje, turės atskirus kambarius, o po visko kišenėje nutūps dosnus čekis.

Visi buvo vienišiai ir su nieko nesusitikinėjo. Tiesa, seksas nebuvo įtrauktas į sumanymą, tačiau šis viešbutis pažadina pačias įvairiausias jusles ir retkarčiais žmonės pajunta trauką vienas kitam. Kitė nenorėjo, kad šį savaitgalį kieno nors širdis būtų sužeista.

Jai ir pačiai teko išgyventi tokį savaitgalį, tad kas kitas galėtų geriau suprasti, kaip tai siaubinga. Jos širdis sudužo per jos pačios vestu-

ves. Sudrebėjusi nuo prisiminimų Kitė paskubomis grįžo mintimis prie šūsnies popierių, kuriuos sklaidė Paiper. Jos žvilgsnis lakstė nuo vieno prie kito, lyg ant kelių būtų dėžutė gardžiausių saldainių ir ji neapsispręstų, į kurią pirmiausia suleisti dantis.

- Nežinau, nuo ko pradėti, - pasiskundė Paiper ir pastūmėjo popierius Kitei. - Gal paskaityk balsu?

- Kai kurie pasakojimai labai... intymūs, - atsakė Kitė galvodama apie tą, kurią pasirinko nugalėtoju, ir tai, kaip perskaityti žodžiai skruzdelytėmis nubėgo nugara. Dvidešimt ketvirtuoju numeriu pažymėtas vyras jai atrodė vertas pažinties. Tiesą sakant, ji buvo nusprendusi sukinėtis aplinkui ir rasti progą prisistatyti, kai jis atvyks atsiimti prizo.

- Tai skaitykime paeiliui. Taip turėsime galimybę juos aptarti.

- Gerai. - Ji paskleidė lapus ant stalo, o tada nusišypsojo senai bičiulei. - Tu patyrusi vakarėlių dalyvė, todėl skaityk pirma.

Dabar Paiper - gerbiama viešbučio savininkė, įsimylėjusi padorų vaikiną ir atradusį ramybę, laimę ir pastovumą. Vis dėlto audringa praeitis bus neatsiejama jos dalis. Taip pat ir *Tylos*

viešbučio.

- Puiku. - Pirštas su dailiu nagu suko ratus virš lapų, kol galiausiai pasirinko vieną. - Ką gi, dalyvė - moteris. Kokia gi jos fantazija? - Paiper pakėlė akis. - Primink užduotį?

- *Dviem šimtais žodžių papasakokite, kokią fantaziją norėtumėte įgyvendinti viešėdami jausmingiausiam viešbutyje „Tyla“,* - Kitė pacitavo skelbimo, skelbto nacionaliniuose leidiniuose ir pasirinktų radijo stočių eteryje, ištrauką.

- *Mano fantazija, - ėmė skaityti Paiper, - visą savaitgalį praleisti nuogai.*

Ji pakėlė akis.

- Maniau, jog kvaištelėjusias mintis atmėtėi. Nors mes labai liberalūs, bet negaliu leisti, kad žmonės čia imtų elgtis lyg kokioje nudistų kolonijoje.

- Skaityk toliau.

Pakėlusi antakį ji tęsė:

- *Miegočiau nuoga prabangiausioje patalynėje, o nubudusi užsisakyčiau maisto į kambarį. Be jokios abejonės, prieš atidarydama duris užsimesčiau chalata, tačiau po juo būčiau nuogut nuogutėlė. Tai žinotų ir pusryčius atnešęs padavėjas.* - Paiper padėjo lapą dešinė-

je stalo pusėje. – Tiesiog nuostabu. Ši mergužėlė nori išdidžiai vaikštinėti levos kostiumu ir pasismaginti su viešbučio padavėju. Šioje šūnyje bus neigiami atsakymai ir šitas pasakojimas – pirmasis ten pakliuvęs. Trauk tu.

Kitė aiškiai matė dvidešimt ketvirtu numeriu pažymėtą lapą, tačiau jam laikas dar neatėjo. Ji norėjo, kad Paiper pati jį išsitrauktų, todėl pasirinko kitą.

– Tai vaikinai, – paskelbė ji ir ėmė skaityti: – *Svajoju sutikti ypatingą moterį ir lėtai, aistringai mylėtis su ja ant meškos kailio tiesiai priešais spragsinčią ugnį.* – Kitė atitraukė akis nuo lapo. – Ar man tęsti?

– Tas medžiotojas Džonas visai neturi vaizduotės. Lokio kailis?

Paiper papurtė galvą.

– Gražinkime jį į devintą dešimtmetį. Tikiuosi, yra ir geresnių.

Buvo ir šaunesnių fantazijų. Kai kas geidė vergauti, kai kas – stebėti. Vienas itin energingas vyrukas norėjo mylėtis kiekviename viešbučio kambaryje, o jo požiūris į seksą buvo labai sveikas ir smagus, todėl jos padėjo jo prašymą į krūvelę *Taip*. Komikė, svajojanti apie Pelenės vaidmenį, privertė jas kvatotis iki

ašarų. Pasakojimas buvo sąmojingas ir kartu jausmingas, todėl ir jis atsidūrė tarp atrinktųjų. Ji neabejotinai bus viena iš keturių laimėtojų, bet Kitė vylėsi, jog dvidešimt ketvirtasis numeris laimės ypatingą prizą – pirmąjį savaitgalį viešbutyje.

Šūsnis mažėjo. Jos atrinko pustuzinį dalyvių, atmetė daug daugiau. Kitės pirštai jau tiesėsi prie jai labiausiai patikusio dalyvio, bet ji susilaikė ir paliko jį Paiper. Galiausiai liko tik du lapai. Buvo Paiper eilė skaityti. Jos ranka sustingo ir galiausiai pasirinko keturiasdešimt septintąjį dalyvį. Tai buvo moteris, kuri svajojo pasilepinti, pabėgti nuo darbų ir šurmulio. Ji norėjo pasislėpti už prabangaus kambario durų, mėgautis ne pačios ruoštu maistu ir likti viena, kad galėtų galiausiai atsipalaiduoti.

– Štai fantazija, kuriai pritarčiau ir aš, – prisipažino Paiper baigusi skaityti.

– Aš taip pat, – pritarė Kitė.

– Kada mudvi apėmė darbo manija? – mąsliai paklausė Paiper, o tada vyptelėjo. – Na gerai, man taip nutiko, kai įkūriau savo viešbutį. – Ji nusijuokė. – Pats išmintingiausias sprendimas mano gyvenime....